

Liter, som opkræves hos Producenten. En Beskatning paa Basis af Raastoffet anser man for uigennemførlig, og en Beskatning efter Værdien af de færdige Varer er heller ikke tilraadelig."

Selv om Skatten skulde opkræves hos Producenterne og ikke hos det store Antal Forhandlere, maatte man alligevel regne med, at *Kontrollspørgsmaalet* vilde volde en Del Vanskelighed. „Tilgangen af Raastoffer til Isvirksomhederne er jo ikke under Toldvæsenets Kontrol saaledes som f. Eks. Raatobak og Kakaobønner. Der foreligger heller ikke praktisk Mulighed for at anvende Prismærker eller Fakturastempelmærker o. lign. Det afgørende bliver derfor i Virkeligheden, at den enkelte Virksomhed fører betryggende Regnskab og i det hele har en god Orden i Forretningsgangen. Det er klart, at den Mand, der virkelig driver Isfabrikation som Erhverv, altsaa saadan at han kan leve deraf, vil kunne opfylde rimelige Krav om Regnskab og Orden og ogsaa har en vis Interesse heri. Derimod er det overvejende sandsynligt, at de mere tilfældigt opstaaende Smaavirksomheder, der hyppigt kun er sat i Gang paa ganske kort Sigt, ikke kan antages at have nogen virkelig Interesse i at ofre de Penge eller det Arbejde, som en ordentlig Regnskabsførelse koster. En Beskatning af den Højde, der er Tale om her i dette Lovforslag, vil naturligvis i høj Grad kunne tilskynde disse mindre faste Elementer inden for Branchen til at skaffe sig en ekstra Gevinst ved at unddrage sig Afgiften. Den Risiko, saadanne Mennesker løber, er ikke særlig stor. Erfaringerne viser, at de, naar Afgiftsbesvigelserne bliver opdaget, intet ejer til Dækning; der er hverken Ejendom, Maskiner eller Penge til Fyldestgørelse af Afgiftskravet. Disse Smaavirksomheder, der i Virkeligheden er helt ukontrolable, vil ikke alene give Staten Tab, men de vil ogsaa kunne paaføre den øvrige Del af Branchen en urimelig Konkurrence i det Omfang, de er i Stand til at unddrage sig Afgiften.“ Det var med Henblik paa disse Forhold man havde anset det for nødvendigt at fastsætte en *Minimumsgrænse* for, hvad den enkelte Virksomhed skulde svare Afgift af.

Ved Sagens 1. Behandling i Folketinget mødte Lovforslaget i Princippet Tilslutning fra Venstre, Det konservative Folkeparti, Det radikale Venstre og til Dels Dansk Samling, men med væsentlige Forbehold med Hensyn til Enkeltheder. De øvrige tre Partier tog derimod Afstand fra det.

Under Sagens videre Behandling enedes et Flertal om Gennemførelse af Lovforslaget med de ovennævnte Ændringer, af hvilke den sidste (vedrørende § 11), der indføjedes ved 3. Behandling, nærmest var af formel Karakter. I Folketingsudvalgets Betænkning udtales bl. a.:

„Da der for Udvalget foreligger en efter 1. Behandling i Folketinget foretagen Produktionsopgørelse, der synes at tyde